॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯೀ ಸಚ್ಚರಿತ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಲವತ್ತೈದು

॥ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
॥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಸಹಜ ಬೀಸುತ್ತ । ನಿಜ ಸಚ್ಚರಿತೆಯ ನಿರ್ಮಿಸುತ ।
ಅವನ ಅಲೌಕಿಕ ಕುಶಲತೆ ಎಂಥ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಪಂಥವ ತೋರಿದ ॥ 1

ಯಾವ ಪಕ್ಷವೆಂದರೆ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ । ಅದಕಿಂತಲೂ ಗುರಚರಣ ಸಮರ್ಥ।
ಸೇವಿಸಲಿಂಥ ಗುರುಚರಣದ ತೀರ್ಥ । ಮೋಕ್ಷ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲಿಗೇ ಬರುವುದು ॥ 2

ಗುರುವು ಕರುಣಾಕರನಾಗಿದ್ದು । ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ್ದು ।
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು । ಪರಾಪರವ ತೋರುವ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲಿ ॥ 3

ಪುಸ್ತಕ ಮುಗಿದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ । ಕಥೆಯ ಹೇಳುತಿರುವೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗೇ ।
ಈ ಸಾಯಿಯ ಅಗಾಧ ಕೀರ್ತಿಯ ಹೇಗೆ । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾ ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲೆ ॥ 4

ಯಾರ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಿ । ಯಾರ ಸಹಸವಾಸದಲಿ ಆನಂದಭುಕ್ತಿ ।
ಯಾರಿಂದ ಭವಭಯ ನಿರ್ಮುಕ್ತಿ । ಆ ಸಾಯಿ ಮೂರ್ತಿ ಇಂದಿಲ್ಲ ॥ 5

ಯಾರಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ । ಯಾರಿಂದ ಮಾಯಾ ಮೋಹ ನಿವೃತ್ತಿ ।
ಯಾರಿಂದ ಅತ್ಯಂತಿಕ ಕ್ಷೇಮಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಆ ಸಾಯಿ ಮೂರ್ತಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ॥ 6

ಯಾರಿಂದ ಇರಲಿಲ್ಲ ಭವಭಯಭೀತಿ । ಯಾರಿಂದ ಜಾಗೃತ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ ।
ಯಾರಿಂದ ಸಂಕಟಕಾಲದಲಿ ಮನಸಿಗೆ ಧೃತಿ । ಆ ಸಾಯಿ ಮೂರ್ತಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ॥ 7

ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಿಜಮೂರ್ತಿ । ಸಾಯಿ ಹೋದರು ನಿಜಧಾಮದ ಪ್ರತಿ ।
ನಿಜಾವತಾರವ ಮಾಡಿ ಸಮಾಪ್ತಿ । ಈ ಯೋಗಸ್ಥಿತಿಯು ಅತರ್ಕ್ಯ ॥ 8

ಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಅವತಾರ ಕೃತಿ । ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು ಆ ಪಾರ್ಥಿವ ಆಕೃತಿ ।
ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವೆಂಬ ವಾಙ್ಮಯ ಮೂರ್ತಿ । ಸ್ಮೃತಿಯನೀಯುವುದು ಪದೇ ಪದೇ ॥9

ಅಲ್ಲದೇ ಕೇಳುತಿರಲಿವರ ಕಥೆ । ಮನಕೆ ಲಭಿಸುವುದು ಏಕಾಗ್ರತೆ ।
ತಜ್ಜನ್ಯ ಶಾಂತಿಯ ಅಪೂರ್ವತೆ । ಆ ಅವರ್ಣತೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸುವುದು ॥ 10

ತಾವು ಶ್ರೋತೃಗಳೆಲ್ಲ ಸಜ್ಞರು । ನಾನಿರುವೆ ಅಲ್ಪಜ್ಞ ನಿಮ್ಮೆದುರು ।
ಆದರಿಸಿರಿ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾದರೂ । ಈ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥರ ವಾಗ್ಯಜ್ಞವನು ॥ 11

ಕಲ್ಯಾಣಪ್ರದ ಈ ವಾಗ್ಯಜ್ಞ । ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನಂಥ ಅಜ್ಞನ ।
ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಸುತಿರುವ ನಿಜ ಕಾರ್ಯವನ । ಸರ್ವಜ್ಞನ ಶ್ರೋತೃಗಳಿದ ಬಲ್ಲರು ॥ 12

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏಕಾಗ್ರಮನ । ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಸಾಯಿ ಚರಣ ।
ಮಹಾಮಂಗಲ ಪರಮಪಾವನ । ಈ ಕಥೆಗಳನಾರು ಆಲಿಸುವರು ॥ 13

ಯಾವ ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತಿಸಮನ್ವಿತ । ನಿಜಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸುವದರಲಿ ಉದ್ಯತ ।
ಆಗಿ ಆತನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ । ಈಕಥಾಮೃತವ ಸೇವಿಸುವನು ॥ 14

ಸಾಯಿ ಅವನ ಮನದಿಷ್ಟ ಪೂರೈಸುವ । ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರಮಾರ್ಥಗಳ ಕೈಗೂಡಿಸುವ ।
ಸೇವೇ ಎಂದಿಗೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದಂತ । ಕೊನಗೆ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಡುವ ॥ 15

ನಲವತ್ನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯದವರೆಗೆ । ಸಾಯಿ ನಿರ್ಮಾಣವ ಕೇಳಿದಿರಿ ಕೊನೆಗೆ ।
ಆದರೂ ಈ ಪೋಥಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ । ಆಗುತಿರುವುದರ ಚಮತ್ಕಾರ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ॥ 16

ಗತಾಧ್ಯಾದಲಿ ಸಾಯಿ ನಿರ್ಯಾಣ । ಯಥಾನುಕ್ರಮ ಆಯಿತು ಪೂರ್ಣ।
ಆದರೂ ಈ ಸಾಯಿ ಲೀಲೆಯ ಜೇಡಿನ । ಬಲೆ ಹೆಣೆಯುವುದು ಮುಗಿಯದಾಗಿದೆ ॥17

ನೋಡಹೋದರೆ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ । ಕೇವಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಯಾಣವೆಲ್ಲ ।
ಈ ಸಾಯಿ ಜನ್ಮಮರಣಾತೀತನಿಹನಲ್ಲಿ । ಅವ್ಯಕ್ತನಾಗಿರುವನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ॥ 18

ತ್ಯಜಿಸಿಹೋಗಿದ್ದರೂ ದೇಹ ಆಕಾರಗಳು । ಹೇಗಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಹ ಅವ್ಯಕ್ತದೊಳು
।ದೇಹ ನಿರ್ಯಾಣನಂತರವೂ ಲೀಲೆಗಳು । ನಡೆಯುತಿರುವದನೆಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು ॥19

ವರ್ಣಿಸತೊಡಗಿದರೆ ಅವೂ ಅಪಾರ । ಆದರೂ ಆಗದಿರಲೀ ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತಾರ ।
ಎಂದರಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾರ ಮಾತ್ರ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಸಾದರ ಪಡಿಸಲೆಂದು ॥ 20

ಧನ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮದು । ಯಾವ ಕಾಲದಲಿ ಸಾಯಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದು ।
ಅದೇ ಕಾಲದಲೀ ಸತ್ಸಂಗತಿ ದೊರೆತದ್ದು । ಸಹಜಾವೃತ್ತಿ ಎನುವಂತೆ ॥ 21

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ । ಆಗದಿದ್ದರೂ ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿ ।
ನೆಲೆಸದಿದ್ದರೂ ಭಗವಂತನಲಿ ಪ್ರೀತಿ । ಇದಕಿಂತ ದುರ್ಗತಿ ಯಾವುದು ॥ 22

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತಿ । ಇದೇ ಇಹುದು ನಿಜವಾದ ಭಜನಸ್ಥಿತಿ ।
ಇಲ್ಲದಿರೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಆಮೂರ್ತಿ । ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳುವುದು ॥ 23

ಸಾಯಿ ಕೀರ್ತನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಆಗುವುದು ಕಿವಿಗೆ । ಮಧುರ ಆಮ್ರರಸ ಸವಿದಂತೆ ನಾಲಿಗೆಗೆ ।
ಮಾಡಿದಾಗ ಸಾಯಿ ಪದಸ್ಪರ್ಶನ । ಬಿಟ್ಟಗಲಲು ಆ ಮೃದುತನವ ಮನಸಾಗದು ॥ 24

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸಾಯಿಯಿಂದ ವಿಭಕ್ತ । ಆಗಿರುವವನೆಂಥ ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತ ।
ಅವನಿಗೆನುವುದು ಹೇಗೆ ಚರಣಾಸಕ್ತ । ಸಂಸಾರದಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ತಿಳಿಯದವರೆಗೆ ॥ 25

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನಾರು । ಬಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಎದುರು ।
ಮಾವ ಭಾವ ಅಣ್ಣ ಇಹರವರು । ಎಂದು ತಿಳಿದವರ ವಂದಿಸುವಳು ॥ 26

ನಿಶ್ಚಲ ಮನ ಪತಿವ್ರತೆಯದು । ತನ್ನ ಮನೆಯನೆಂದೂ ಬಿಡದು ।
ನಿಜಪತಿಯ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಅಪಾರವಿರುವುದು । ಆಜನ್ಮ ಆಧಾರ ಅದು ಒಂದೇ ॥ 27

ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸಾಧ್ವೀಸತಿ । ಅನ್ಯರ ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ಪತಿ ।
ಅವನ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿ । ಎಂದೂ ಮನದಿ ತಾರಳು ॥ 28

ಅವಳ ಪತಿಯೇ ಅವಳಿಗೆಲ್ಲ । ಬೇರಾರೂ ಅವನ ಸರಿಯಲ್ಲ ।
ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯೆಲ್ಲ । ಶಿಷ್ಯನೂ ಗುರುವಿಗಾಗಿ ಅದೇ ರೀತಿ ॥ 29

ಪತಿವ್ರತೆಯ ಪತಿ ಪ್ರೇಮದ್ದು । ಗುರು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಉಪಮೆಕೊಡುವುದು ।
ಆದರೂ ಗುರುಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಇರದು । ಆ ಮಹಿಮೆಯ ಸಚ್ಛಿಷ್ಯನೇ ಬಲ್ಲ ॥ 30

ಎಂದಾಗ ಯಾರಿಂದ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ । ಪರಮಾರ್ಥನ ಸಹಾಯಕ್ಕೇನು ಬಂದಾರುಅವರೆಲ್ಲ ।
ಬೀಗರು ಅಳಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲ । ಯಾರ ಭರವಸೆಯನೂ ಹಿಡಿಯಲು ಬಾರದು ॥ 31

ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಮಾಡುವರು ಮಮತೆ । ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಎತ್ತದ ಚಿಂತೆ ।
ಕುಂಕುಮಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ತಾಳು ಕಾಂತೆ । ಆದರೆ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ॥ 32

ಮತ್ತೆ ಇನ್ನಾರು ಉಳಿದದ್ದು । ಯಾರಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥ ಪಡೆಯುವುದು ।
ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು । ಆಗ ತಿಳಿಯುವುದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಎಂದು ॥ 33

ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಿವೇಕವನನುಸರಿಸಿ । ಐಹಿಕ ಫಲಭೋಗವ ತ್ಯಜಿಸಿ ।
ಶಮದಮಾಡಿ ಪಟ್ಕವ ಸಾಧಿಸಿ । ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧಕನವನೇ ಧನ್ಯ ॥ 34

ಅಂಥವರು ಬೇರೆಯವರ ಆಶೆಯ ಬಿಟ್ಟು । ಧೃಢವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ವನಿಟ್ಟು ।
ತಾವೇ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟು । ಇದ್ದವನೇ ಸಾಧಿಸುವುದು ಪರಮಾರ್ಥ ॥ 35

ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯಜಗ ಅನಿತ್ಯ । ಗುರುವೊಬ್ಬನೇ ಬ್ರಹ್ಮಸತ್ಯ ।
ಅನಿತ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಗುರುವೊಬ್ಬನೇ ಚಿಂತ್ಯ । ಭಾವನಾ ಸಾತತ್ಯ ಸಾಧನೆ ಇದು ॥ 36

ಅನಿತ್ಯ ತ್ಯಜಿಸಿದಾಗ ವೈರಾಗ್ಯ ಜನನ । ಸದ್ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಘನ ।
ಮಾಡುವದು ಭೂತಗಳಲಿ ಭಗವಂತತನ । ಅಭೇದ ಭಜನೆ ಇದಕೆಂಬರು ॥ 37

ಭಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ರಿತಿ ಇಂದಾಗಿ । ನಿತ್ಯಧ್ಯಾನ ನಡೆಸಲಾಗಿ ।
ಧ್ಯಾತಾ ಹೋಗುವನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ । ಕಂಸ ರಾವಣ ಕೀಚಕ ನ್ಯಾಯದಿ ॥ 38

ಚಿಂತನದಲ್ಲಾಗ ಬೇಕು ತಲ್ಲೀನ । ಧ್ಯಾನದಂತಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧನ ।
ಮಾಡುವವನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು । ಅವನಿಗೆ ನಿಜೋದ್ಧಾರ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು ॥ 39

ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯ ಜನನ ಮರಣ । ಜೀವಭಾವಗಳದಾಗಲು ಪೂರ್ಣ ವಿಸ್ಮರಣ ।
ಕಳೆದು ಹೋಗುವದು ಪ್ರಪಂಚದ ಗಮನ । ಆತ್ಮಾನುಸಂಧಾನ ಸುಖ ಲಭಿಸುವುದು ॥ 40

ಅದಕೇ ನಿಜಗುರುನಾಮಾವರ್ತನ । ಅದರಿಂದಾಗುವುದು ಪರಮಾನಂದದ ಜನನ ।
ಭೂತ ಮಾತ್ರಗಳಲಿ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ । ನಾಮದ ಮಹಿಮಾನವೆಷ್ಟೆನ್ನಲಿ ॥ 41

ಯಾರ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆ ಹೀಗೆ । ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಮಾಡುವೆ ನಮನ ಅವನಿಗೆ ।
ಕಾಯಾವಾಚಾ ಮನಗಳಿಂದ ನಾನವನಿಗೆ । ಅನನ್ಯಗತಿ ಶರಣಾಗುವೆ ॥ 42

ಈ ಅರ್ಥವ ತೋರುವ ಕಥೆಯನು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನಿಮಗಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ನಾನು ।
ನಿಜ ಹಿತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿರಿದನು । ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ॥ 43

ಕೈಲಾಸವಾಸೀ ಕಾಕಾ ದೀಕ್ಷಿತ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಆಜ್ಞಾಂಕಿತ ।
ನಿತ್ಯನೇಮದಿಂದ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು । ಭಾಗವತ ಇದೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ॥ 44

ಒಂದು ದಿವಸ ದೀಕ್ಷಿತರು । ಕಾಕಾಮಹಾಜನಿಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ।
ಚೌಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದರು । ನಿತ್ಯ ನೇಮದಂತೆ ಪೋಥಿಯನೋದಿದರು ॥ 45

ಹನ್ನೊಂದನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯವನು । ಸುರಸ ಮತ್ತು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದುದನು ।
ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಇದನು । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನ ಮುದಗೊಳುವದು ॥ 46

ಮಾಧವರಾಯರು ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತ । ಕಾಕಾ ಮಹಾಜನಿ ಅವರ ಸಮವೇತ ।
ಕುಳಿತರು ಕೇಳಲು ಭಾಗವತ । ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತವಿಟು ಕೊಂಡು ॥ 47

ಸುದೈವದಿಂದ ಕಥೆಯೂ ಬಲುರುಚಿ । ಅದರಿಂದ ಪೂರೈಸುವುದು ಶ್ರೋತೃಗಳ ಅಭಿರುಚಿ ।
ಉಂಟಾಗುವುದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪ್ರೀತಿ । ಅಂಥದೇ ಕಥೆಯೂ ಹೊರಟಿತು॥ 48

ಋಷಭ ಕುಲದ ಒಂಭತ್ತು ಮಕ್ಕಳು । ಕವಿ ಹರಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಾದಿಗಳು ।
ಇವರದೇ ಅಂದು ಕಥೆ ಹೊರಡಲು । ಆನಂದ ಪ್ರದ ಮತ್ತು ಬೋಧಪ್ರದವಾದುದು ॥ 49

ಆ ಒಂಭತ್ತೂ ಜನರು ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪರು । ಅತಿಶಯ ಕ್ಷಮಾಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವರು ।
ಭಾಗವತ ಧರ್ಮಪ್ರತಾಪವ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು । ಜನಕರಾಜ ನಿಷ್ಕಂಪ ತಟಸ್ಥ ॥ 50

ಏನದು ಅತ್ಯಂತಿಕ ಕ್ಷೇಮ । ಏನದು ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿ ಪರಮ ।
ಯಾವುದರಿಂದ ಈ ಹರಿಯ ಮಾಯೆ ಸುಗಮ । ನಿಃಶ್ರೇಯಸ ಉತ್ತಮ ಗುರುಚರಣ ॥ 51

ಕರ್ಮ ಅಕರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಕರ್ಮ । ಇವೆಲ್ಲದರದು ಒಂದೇ ಮರ್ಮ ।
ಗುಣವೇ ರೂಪದಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ । ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ಗುರುಭಕ್ತಿ ॥ 52

ಹರಿಚರಿತದಅವತಾರಗುಣ । ದ್ರುಮಿಲನಾಥ ಮಾಡಿದ ನಿರೂಪಣ ।
ಪುರಷಾವತಾರದ ಗುರುತು ತೋರಿಸಿ । ರೂಢ ನಾರಾಯಣ ವರ್ಣಿತ ॥ 53

ಮುಂದೆ ಅಭಕ್ತಗತಿ ವಿನ್ಯಾಸ । ವಿದೇಹರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ನಾಥ ಚಮಸ ।
ಸರ್ವಸ್ವದ್ದಾಗುವುದು ನಾಶ । ವೇದ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟರೆ ॥ 54

ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿರುವುದು ಹರಿಯವಾಸ । ಅದಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಯಾರದೂ ದ್ವೇಷ ।
ಪಿಂಡ ಪಿಂಡದಲ್ಲೂ ಕಾಣಬೇತು ಪರೇಶ । ಅವನಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ಅಣು ಪ್ರಮಾಣ ॥ 55

ಕೊನೆಯಲಿ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಕರಭಾಜನ । ಕೃತ ತ್ರೇತಾದಿ ಯುಗಗಳ ಪೂಜನ ।
ಯಾವ ಯಾವ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಧ್ಯಾನ । ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದ ಹೇಳಲಾಯಿತು ॥ 56

ಕಲಿಯುಗದಲೊಂದೆ ಸಾಧನ । ಹರಿಗುರು ಚರಣಸ್ಮರಣ ।
ಅದರಿಂದಲೇ ಆಗುವುದು ಭವಭಯ ಹರಣ । ಇದೊಂದು ಶರಣಾಗತರಿಗೆ ಶರಣಸ್ಥಾನವು ॥ 57

ಹೀಗೇ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಪೋಥಿ । ಕಾಕಾಸಾಹೇಬರು ಕೇಳಿದರೀ ರೀತಿ ।
ಏನು ಇದು ನವನಾಥರ ಕೃತಿ । ಅತರ್ಕ್ಯ ವೃತ್ತಿ ಅವರದು ॥ 58

ಅಭಿರುಚಿಯಿಂದ ಮಾಧವರಾಯರ ಕೇಳಿದರು । ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟಕರ ಈ ಭಕ್ತಿಯಾದರೂ ।
ನಮ್ಮಿಂದಾದೀತೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕಾದರೂ । ನಮ್ಮಂಥ ಮೂಢರಿಗೆಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ॥ 59

ಮಹಾಪ್ರತಾಪಿಗಳಾದ ಆನಾಥರೆಲ್ಲಿ । ಇಲ್ಲಿಯೇ ಒದ್ದಾಡುವ ನಮ್ಮಂಥ ಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲಿ ।
ಭಕ್ತಿಯಾದರೂ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ । ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪಿಗಳಾದವರೇ ಧನ್ಯರು ॥ 60

ಈ ಭಕ್ತಿಯಾದೀತೆ ನಮ್ಮಿಂದೆ । ತರಣೋಪಾಯ ಸಿಗುವುದು ಎಲ್ಲಿಂದ ।
ಜನ್ಮವೇಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಮಾಡದೇ ಏನೊಂದ । ಹತಾಶರಾಗಿ ಕಾಲು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ ॥ 61

ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತರಾಗಿರುವ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ । ಹಳಹಳಿ ಇರಬೇಕೇನೋ ಮನಸಿಗೆ ।
ಚಂಚಲತೆ ಬಂತೇಕೆ ಅವರ ಸುಸ್ಥಿರತೆಗೆ । ಶಾಮಾಗೆ ವಿಚಾರ ಬಿದ್ದಿತು ॥ 62

ಶಾಮ ಹೆಸರಿನಲಿ ಮಾಧವರಾವ । ಕಾಕಾರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಭಾವ ।
ಅವರಿಗೆ ಕಾಕಾರ ಈ ಸ್ವಭಾವ । ಅದಕಿರುವ ದೈನ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ ॥ 63

ಎಂದರು ಬಾಬಾರಂಥ ಕೊಡುಗೆ । ಭಾಗ್ಯದಿಂದೆ ಲಭಿಸಿದಿ ನಮಗೆ ।
ಅಂಥಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಗೆ । ಅಂಥವರ ಜೀವನವೇ ವ್ಯರ್ಥ ॥ 64

ದೃಢವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರುವಾಗ ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ । ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸಿಗೆ ಈ ಹಳಹಳಿ ।
ನಾಥರ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಬಲವಿದ್ದರೂ ಇರಲಿ । ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯೂ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲವೇ ॥ 65

ಏಕನಾಥರ ಟೀಕೆಯ ಸಹಿತ । ಏಕಾದಶಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತ ।
ಓದಬೇಕು ಭಾವಾರ್ಥ ರಾಮಾಯಣ ನಿತ್ಯ । ತಮಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಆಜ್ಞೆಯಿದು ॥66

ಅದರಂತೆಯೇ ಹರಿಗುರುನಾಮಸ್ಮರಣ । ಈ ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಮಾಣ ।
ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಭವಭಯತಾರಣ । ಚಿಂತೆಯ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು ನಮಗೆ ॥ 67

ಆದರೂ ಆ ನವನಾಥರ ಚರಿತ । ಅವರ ಆ ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ ।
ಸಾಧಿಸೀತೇ ನಮಗೆ ಯತ್ಕಿಂಚಿತ । ಸತತ ಇವೇ ಚಿಂತೆ ಕಾಕಾರಿಗೆ ॥ 68

ಮನಸಿಗದೇ ವಿಚಾರ ಹತ್ತಿತ್ತು । ನವಯೋಗಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯರೀತು ।
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದೀತು । ಅದಾದಾಗಲೇ ನಮಗೆ ದೇವರು ಸಿಕ್ಕಾನು ॥ 69

ಹೀಗೆ ಮನಸಿಗೆ ಹತ್ತಿತ್ತು ಹುರಹುರ । ಕೂತಾಗ ನಿಂತಾಗ ಇದೇ ವಿಚಾರ ।
ಮರುದಿನ ನಡೆಯಿತು ಚಮತ್ಕಾರ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕದನು ॥ 70

ನೋಡಿರಿ ಅನುಭವದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನಾದರೂ । ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನಂದರಾಯರು ।
ಪಾಖಾಡೆ ಎಂಬ ಉಪನಾಮದವರು । ಬಂದರು ಮಾಧವರಾಯರನು ಹುಡುಕುತ್ತ ॥ 71

ಅವರು ಬಂದದ್ದೂ ಬೆಳಗಿಗೆ । ಭಾಗವತವನೋದುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ।
ಕುಳಿತರು ಮಾಧವರಾಯರ ಬಳಿಗೆ । ಕನಸಿನ ಮೋಜನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ॥ 72

ಇತ್ತ ಪೋಥಿವಾಚನ ನಡೆದಿದ್ದು । ಅತ್ತ ಅವರಿಬ್ಬರ ಗುಜುಗುಜು ಮಾತು ನಡೆಯುತಿದ್ದು ।
ಆದರಿಂದ ವಕ್ತಶ್ರೋತೃಗಳದಿಬ್ಬರದೂ । ಮನ ಅಸ್ಥಿರವಾಯಿತು ॥ 73

ಚಂಚಲ ವೃತ್ತಿಯ ಆನಂದರಾಯಸು । ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ಕನಸು ಹೇಳುತಿದ್ದರು ।
ಹೇಳು ಕೇಳುತಿಬ್ಬರೂ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಆದರಿಂದ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಓದು ನಿಂತಿತು ॥ 74

ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರು ಕೇಳಿದರವರಿಗೆ । ಏನು ಸಂಗತಿ ನಡೆದಿದ್ದೆ ಇಬ್ಬರೊಳಗೆ ।
ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡುತಿರುವಿರಿ ಖುಷಿ ಹೀಗೆ । ನಮಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲ ॥ 75

ಆಗ ಮಾಧವರಾಯರೆಂದುದು । ನಿನ್ನೆಯೇ ಬಂದಿತ್ತು ಶಂಕೆ ನಿಮಗೊಂದು ।
ಆದಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಇಲ್ಲೊಂದು । ತಾರಕ ಭಕ್ತಿ ಲಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ॥ 76

ಕೇಳಿರಿ ಪಾಖಾಡೆಯವರ ಸ್ವಪ್ನ । ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ಅವರಿಗಿತ್ತರು ದರ್ಶನ ।
ಅದರಿಂದಾಗುವದು ನಿಮ್ಮ ಶಂಕೆಯ ನಿರಸನ । ಗುರುಪದವಂದನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸಾಕು ॥ 77

ಬಳಿಕ ಈ ಸ್ವಪ್ನ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು । ಪ್ರಬಲ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಎಲ್ಲರದೂ ।
ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಕಾರದು । ಶಂಕೆ ಆರಂಭವಾದದ್ದೂ ಅವರಿಂದಲೇ ॥ 78

ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರದೂ ಇರುವ ಇಚ್ಛೆಯನು । ಆನಂದರಾಯರು ಹೇಳಿದರು ಸ್ವಪ್ನ ವನು ।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಸದ್ಭಾವವನು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತದರಿಂದ ॥ 79

ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ । ನಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ ನಡುಮಟ್ಟ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ।
ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಪಥದಲ್ಲಿ । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಬಂದರು ಶ್ರೀ ಸಮರ್ಥರು ॥ 80

ರತ್ನ ಖಚಿತ ಸಿಂಹಾಸನ । ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾಯಿ ವಿರಜಮಾನ ।
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿವೆ ಅವರ ಚರಣ । ಹೀಗೆ ನಾನು ಅವರನು ಕಂಡೆ ॥ 81

ನೋಡಿ ಆ ಮನೋಹರ ರೂಪವನು । ಆಯಿತು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನ ।
ಅದು ಸ್ವಪ್ನ ಪಂದೆನಿಸದ ನನ್ನ ಮನ । ದರ್ಶನದಿಂದ ಸುಖಸಂಪನ್ನವಾಯಿತು ॥ 82

ಏನು ಈ ಯೋಗದ ವಿಸ್ಮಯವಾದರೂ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರು ಮಾಧವರಾಯರು ।
ಚರಣಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೆಂದವರು । ಭಾವಪುರಃಸರವಾಗಿ ನನಗೆ ॥ 83

ಆಗ ನಾನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ । ನನಗಾದರೂ ಬಹಳ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ ।
ಆದರಾ ಪಾದದ್ವಯ ಉದಕದಲ್ಲಡಗಿವೆ । ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಾವು ॥ 84

ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಚರಣ । ಚರಣದಲಿ ಹೇಗೆ ಇಡಲಿ ಶಿರವನ ।
ಅದಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕಿನ್ನ । ನನಗೇನೂ ತೋಚದಾಗಿದೆ ॥ 85

ಇದನು ಕೇಳಿದ ಮಾಧವರಾಯರು । ಕೇಳಿರಿ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಏನೆಂದರು ।
ದೇವಾ ತೆಗೆಯಯ್ಯಾ ಕಾಲು ಮೇಲೆ ಇನ್ನಾದರೂ । ನೀರಿನಲ್ಲವು ಮುಳುಗಿವೆಯಲ್ಲಾ ॥ 86

ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ । ಬಾಬಾ ಕಾಲುಗಳ ತೆಗೆದರು ಮೇಲೆ ।
ಆನಂದರಾಯರಾಗ ತಡವಿಲ್ಲದಲೇ । ಆ ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿದು ವಂದಿಸಿದರು ॥ 87

ಹೀಗೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲು ಚರಣ । ಬಾಬಾ ಇತ್ತರು ಆಶೀರ್ವಚನ ।
"ಆಗುವುದು ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣ । ಹೆದರುವ ಕಾರಣವೇನೂ ಇರದು" ॥ 88

ಬಾಬಾ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದದ್ದು । "ರೇಶಿಮೆಯಂಚಿನ ಧೋತ್ರವನೊಂದು ।
ನನ್ನ ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು । ನಿನಗದರಿಂದ ಸುಖವಾಗುವುದು" ॥ 89

ಅದಕೆ ಆ ಆಜ್ಞೆಯಶಿರದಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು । ನಾ ರೇಶಿಮೆಯಂಚಿನ ಧೋತ್ರವ ತಂದು ।
ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರೇ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಅದು । ಮಾಧವರಾಯರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ॥ 90

ಮನ್ನಿಸಿ ಎನ್ನ ಈ ವಿನಂತಿಯನು । ಮಾಧವರಾಯರು ಉಡುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿದನು ।
ಅದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿರೆನ್ನ ಮನವನು । ನಾನದರಿಂದ ಬಲು ಉಪಕೃತನಾಗುವೆನು ॥ 91

ಆನಂದರಾಯರ ಮಾತಿದು । ಸ್ವತಃ ಮಾಧವರಾಯರೇ ಕೇಳುತಿದ್ದು ।
ಕೊಡ ಹೋದಾಗ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬ ವಸ್ತ್ರವನು । ಮಾಧವರಾಯಸು ಸ್ವೀಕರಿಸದಾದರು ॥ 92

ಅದೇನು ಕನಸು ಎಂದವರ ಮನದಲಿ । ಅದರ ಗುರುತು ನನಗೇ ಸಿಗಲಿ ।
ದೃಷ್ಟಾಂತವೇನಾದರೂ ಆಗಲಿ । ಆಗ ತಾನದನು ಸ್ವೀಕರಿಬೇಕೆಂದು ॥ 93

ಆಗ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರೆಂದದ್ದು । ಇನ್ನು ಬಾಬಾರದೇ ಪ್ರಚೀತಿ ನೋಡುವದು ।
ಉಚಿತವೋ ಅನುಚಿತವೋ ಅದನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು । ಚೀಟಿ ಬರೆದದನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾ ॥ 94

ಬಾಬಾ ಚೀಟಿ ಕೊಡುವರು ಹೇಗೆ । ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವರಾಜ್ಞೆಯೇ ಹಾಗೆ ।
ಚೀಟಿಗಳ ಬಾಬಾರ ಚರಣದ ಬಳಿಗೆ । ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದರು ॥ 95

ಭಾರವೆಲ್ಲ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರದು । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಯಿಯ ಮೇಲಿದ್ದು ।
ಮೊದಲವರ ವಿಚಾರ ಪಡೆದು । ಬಳಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ॥ 96

ಇದಾಗಿದ್ದೀತು ಬಾಬಾ ಇರುವಾಗಿನದು । ಅದೇ ಕ್ರಮ ಈಗವರ ಪಶ್ಚಾತ್ತದ್ದೂ ।
ಚೀಟಿ ಹಾಕಿ ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆಯುವುದು । ಅದರಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತಿದ್ದರು ನಿಶ್ಚಯದಿ ॥ 97

ಕಾರ್ಯವು ಸಣ್ಣದೇ ಆಯಿತು ದೊಡ್ಡದೇ ಆಯಿತು । ಚೀಟಿ ಹಾಕಿ ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆಯದ ಹೊರತು ।
ಪ್ರಾಣ ಹೋದರು ಏನು ಮಾಡಕೂಡದು । ಅವರನುಜ್ಞೆಯೇ ಪ್ರಮಾಣ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 98

ದೇಹವೇ ತಮ್ಮದಲ್ಲದಿರುವಾಗ । ಒಮ್ಮೆ ಅದ ಬಾಬಾರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ ।
ಅದರ ಚಲನವಲನಕ್ಕೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ । ನಮಗೆಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಬಂತು ॥ 99

ನೋಡಿರಿ ಈ ಒಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ । ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆದಾಯ ಬರುವುದ ।
ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟರು ಆಚೆ ಪ್ರಕಾರದ । ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಕೊನೆಯವರೆಗಿತ್ತು ॥ 100

'ಫಲ ಕೊಡುವದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ । ನಿನಗಾಗಿ ಕಳಿಸುವೆ ನಾ ವಿಮಾನ ।
ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ ನಿನ್ನ । ನೀ ನಿಃಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರು' ॥ 101

ಇದು ಬಾಬಾರ ಪ್ರಸಾದೋಕ್ತಿ । ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರದ್ದೂ ಬಂದು ಪ್ರಚೀತಿ ।
ಗೊತ್ತಿದೆ ಕಾಕಾರ ನಿರ್ಗಮ ಸ್ಥಿತಿ । ಸಾಯಿ ಲೀಲಾ ವಾಚರಿಗೆ ॥ 102

ಆದಾಗ ಈ ಸಂಗತಿ ಸ್ಮರಣ । ಮತ್ತು ಏನು ಆ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ।
ಎಂಥ ಆನಂದಮಯ ಮರಣ । ಗುರುನಾಮಾವರ್ತನ ದೊಂದಿಗೆ ॥ 103

ದೀಕ್ಷಿತರು ತಾವಿದ್ದು ನಿಷ್ಠರು ಹೀಗೆ । ನಿರಂತರ ಸಾಯಿ ಸ್ಮರಣ ಮನದೊಳಗೆ ।
ಇದನೇ ಕಲಿಸಿದರು ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರಿಗೆ । ಗುರುಚರಣದಲಿ ಲೀನರಾದರು ॥ 104

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಥಾನುಸಾರವಿಂತು । ಚೀಟಿಯ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಿತು ।
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಕಾರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು । ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಚೀಡಿಗಳ ಬರೆಸಿದರು ॥ 105

ಒಂದು ಚೀಟಿಯಲಿ ಧೋತರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು । ಇನ್ನೊಂದರಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿಟ್ಟರು ಚೀಟಿಗಳೆರಡೂ । ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರದೆದುರಿಗೆ ॥ 106

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ । ಹೇಳಿದರು ಚೀಟಿ ತೆಗೆಯುವುದಕೆ ।
ತೆಗೆದಾಗ ಬಂದಿತು ಧೋತರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳವುದಕೆ । ಆಜ್ಞೆ ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ॥107

ಹೇಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಚೀಟಿಯಾಲೂ ಹಾಗೇ । ಆನಂದವಾಯಿತು ಎಲ್ಲರ ಮನಸಿಗೆ ।
ಇಟ್ಟರು ಶ್ಯಾಮನ ಕೈಯೊಳಗೆ । ರೇಶಿಮೆಯಂಚಿನ ಧೋತರವ ತರಿಸಿ ॥ 108

ಅವರ ಸ್ವಪ್ನ ಚೀಟಿ ಇವರದು । ಎರಡರ ವಿಚಾರ ಒಂದೇ ಆದುದು ।
ಆದ ಪರಮಾನಂದ ಮನ ಹಿಡಿಸದು । ಸುಖಸುಂತುಷ್ಟಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ॥ 109

ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಯಿತು ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ । ಆನಂದರಾಯರೂ ತೇಲಿದರು ಖುಷಿಯೊಳಗೆ ।
ಪರಿಪುಷ್ಟಿ ದೊರಕಿತು ಸಾಯಿ ಭಕ್ತಿಗೆ । ಶಂಕಾ ನಿರಸನವಾಯಿತು ಕಾಕಾರಿಗೆ ॥ 110

ಏನು ಈ ಎಲ್ಲ ಕಥೆಯ ಸಾರ । ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮಾಡಬೇಕು ವಿಚಾರ ।
ಗುರುಚರಣದಲಿರಿಸಿದರೆ ಶಿರ । ಗುರುವದನೋದ್ಗಾರಗಳ ಮನ್ನಿಸಬೇಕು ॥ 111

ತಾವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು । ತಮ್ಮ ನಿಲುವು ಅಥವಾ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಯನು ।
ಗುರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವನು । ಆದರಿಂದ ಉದ್ಧಾರದ ಮಾರ್ಗವನೂ ಅವನೇ ॥112

ರೋಗವಿದ್ದಂತೆ ನಿದಾನ । ಅದಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಔಷಧ ಅನುಪಾನ ।
ಮಾಡಲು ಭವರೋಗ ನಿವಾರಣ । ಗುರು ನೇಮಿಸುವನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ॥ 113

ಗುರುವು ತಾ ಮಾಡುತಿದ್ದುದನು । ಮಾಡಬಾರದದರ ಅನುಕರಣೆಯನು ।
ನಿಮಗಾಗಿ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ನುಡಿಯನು । ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಆದರಿಸಬೇಕು ॥114

ಅದೇ ಶಬ್ದದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮನ । ಮಾಡುತಿರಬೇಕದರದೇ ಚಿಂತನ ।
ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕೆ ಕಾರಣ । ಎಂಬದುನು ನಿರಂತರ ನೆನಪಿಡಬೇಕು ॥ 115

ಗುರು ಹೇಳಿದ ಪುಸ್ತಕ ಪುರಾಣ । ಅದಂತೂ ತದ್ವಚನದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ।
ಮುಖ್ಯ ಉಪದೇಶದತ್ತಿರಲಿ ಗಮನ । ಅದೇ ನಿಗಮಜ್ಞಾನ ತಮ್ಮದು ॥ 116

ಯಾವುದೇ ಸಂತರ ವಚನ । ಮಾಡಬಾರದದರ ಅಪಮಾನ ।
ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜೋಪಾನ । ಮಾಡುವಳೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯರಲ್ಲ ॥ 117

ನಿಜವಾದ ಮಮತೆಯ ಅಂತಃಕರಣ । ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅವಳದೇ ಕರುಣಾ ।
ಮಗು ಅರಿಯದದರ ಸುಖವನ । ಅದು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನವಳು ಈಯುವಳು ॥ 118

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂತರು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿದ್ದು । "ತನ್ನಪ್ಪನವ ತನ್ನಪ್ಪನೇ" ಎಂದು ।
ಸಾಯಿ ಮುಖದ ಈ ವಚನವೊಂದು । ಹೃದಯ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಕೊರೆದಿಡಿ ॥119

ಅದಕೇ ಸಾಯಿ ಹೇಳಿದುದನ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ।
ಕೊನೆಗೆ ಅವನೇ ಕೃಪಾನಿಧಾನ । ತಾಪತ್ರಯಗಳ ಶಮನ ಮಾಡುವನು ॥ 120

ಅವನ ಲೀಲೆ ಅವನಿಗೇ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು । ನಾವು ಆ ಕೌತುಕವ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತಿರಬೇಕು ।
ಏನದ್ಭುತ ಅವನ ಆಟವಿರಬೇಕು । ಸಹಜದಲಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ ಬಿಡುವ ॥ 121

ಬೇರೆಯವರು ಹೇಳುತಿದ್ದುದನು । ಸುಮ್ಮನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕದನು ।
ಬಿಡಬಾರದು ತಮ್ಮ ಅನುಸಂಧಾನವನು । ನಿಜಗುರು ವಚನಗಳ ಮರೆಯಬಾರದು ॥ 122

ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣ । ಅದರಿಂದಲೇ ಆಗುವದು ಭವಭಯ ತರಣ ।
ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಪೋಥಿ ಪುರಾಣ । ಜಪತಪಾನುಷ್ಠಾನ ಎಲ್ಲ ಅದೇ ॥ 123

ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ ಗುರುವಿನಲಿಡಿರಿ ಪ್ರೀತಿಯನ । ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿಂದವಗೆ ಮಾಡಿರಿ ನಮನ ।
ದಿನಕರನೆದುರಲಿ ಕತ್ತಲಿದೇನ । ಅಂತವಗೆ ಭವಸಾಗರವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ ॥ 124

ಇದ್ದರೆಲ್ಲೂ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ । ಹತ್ತಿರ ಅಥವಾ ದೂರದಲ್ಲಿ ।
ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳಾಚೆಯೇ ಇರಲಿ । ಭಕ್ತರಲಿ ನಿತಾಂತ ಪ್ರೀತಿ ಅವಗೆ ॥ 125

ಇರಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೀಗೆ । ಕಥೆಯೊಂದು ಬಂದಿತು ನೆನಪಿಗೆ ।
ಒಬ್ಬರದು ನೋಡಿ ಬೇರೊಬ್ಬ ಹಾಗೇ । ಮಾಡಲು ವಿಪತ್ತಿಗೊಳಗಾಗುವ ॥ 126

ಒಮ್ಮೆ ಬಾಬಾ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಇರುವಾಗ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯ ಜೊತೆಯಲಿ ।
ಹಿಂದಿನ ಹಲಿಗೆಯ ಹಾಸಿಗೆ ನೆನಪಿರಲಿ । ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದಿತು ॥ 127

ಅದರ ಅಗಲ ಒಂದೂ ಕಾಲೂ ಗೇಣು । ಎರಡೂ ತುದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದೆ ಚಿಂದಿಗಳನ್ನು ।
ಮಶೀದಿಯ ಛಾವಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರದನು । ಅದರ ಜೋಕಾಲಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ॥ 128

ಮಲಗಬಾರದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ । ಎಂದು ತಲೆದೆಶೆ ಕಾಲುದೆಶೆಗಳಲಿ ।
ಹಣತೆಗಳು ಉರಿಯುತಿದ್ದವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಆ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತಿದ್ದರು ॥ 129

ಸಮೂಲ ವೃತ್ತವನು ಈ ಹಲಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲಿ । ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ।
ಹೇಳಿದೆ ಈಗ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ । ಅದರ ಮಹತ್ವವ ಕೇಳಿರಿ ॥ 130

ಒಮ್ಮೆ ಈ ಹಲಿಗೆಯ ಮಹತ್ವವನು । ಬಾಬಾ ಮನೋಭಾವದಿ ವರ್ಣಿಸಿದರದನು ।
ಕಾಕಾಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರ ಬಯಕೆಯನು । ಏನೆಂಬದನು ಕೇಳಿರಿ ॥ 131

ಕಾಕಾ ಎಂದರು ಬಾಬಾರಿಗೆ । ನೀವು ಮಲಗಲುಬೇಕು ಹಲಿಗೆ ।
ನಾನೇ ಅದನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೆ । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಮಲಗಬೇಕದರ ಮೇಲೆ ॥ 132

ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರಿಂತು । "ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯನು ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ।
ನಾನೇ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವದೆಂತು । ಇರಲಿ ನಾ ಕೆಳಗೇ ಮಲಗುವೆ" ॥ 133

ಅದಕೆ ಕಾಕಾ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ । "ಇನ್ನೊಂದು ಹಲಗೆಯ ಕಟ್ಟೋಣ" ಎಂದ ।
"ಒಂದರ ಮೇಲೆ ನೀವು ಮಲಗಿ । ಇನ್ನೊಂದರ ಮೇಲೆ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ ಮಲಗಲಿ" ॥ 134

ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ಉತ್ತರವಿತ್ತುದು । ಅವನೇಕೆ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವದು ।
ಯಾರಲ್ಲಿ ಗುಣಪ್ರಕರವಿರುವದು । ಅವರೇ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಬೇಕು ॥ 135

ಸುಲಭವಲ್ಲ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವದು । ನಾನಲ್ಲದೇ ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಬಹುದು ।
ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದೇ ಕಣ್ತೆರೆದಿರುವದು । ಅಂಥವರಿಗೇ ಈ ಶಯನ ಸಾಧ್ಯ ॥ 136

ನಾನು ಮಲಗತೊಡಗಿದಾಗ । ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೆ ನಾನವನಿಗ ।
ಕುಳಿತಿರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೀಗ । ನನ್ನೆದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ॥ 137

ಆ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಇವನಿಂದ । ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ತೂಕಡಿಸತೊಡಗಿದ ।
ಹಲಗೆಯ ಹಾಸಿಗೆ ನನ್ನದ । ಇಂಥವನಿಗದು ಸರಿಯಲ್ಲ ॥ 138

ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ನಡೆದಿರುವದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ । ನೋಡಿಕೋ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ।
ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು ಎನುತಲಿ । ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ॥ 139

ಅವನಿಗೇ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಲು । ಅವನ ಕೈ ಭಾರವಾಯಿತು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ।
"ಭಗತ್" ಎಂದಾಗ ನಿದ್ದೆ ಹಾರಲು । ಗಡಬಡಿಸಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತಿದ್ದ ॥ 140

ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗದು । ಯಾರ ಆಸನವೇ ಸ್ಥಿರವಿರದು ।
ಯಾವನು ನಿದ್ರಾತಮ ಕಿಂಕರನಿದ್ದೂ ನಿದ್ರಾದಾಸನಾಗಿದ್ದು । ಎತ್ತರದಲಿ ಹೇಗೆ ಮಲಗಿಯಾನು ॥ 141

ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನದು ತನಗೆ । ಇನ್ನೊಬ್ಬರದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ" ।
ಇದನು ಬಾಬಾ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದೊಳಗೆ । ಭಕ್ತಾನುರಾಗದಿಂದ ಹೇಳುತಿದ್ದರು ॥ 142

ಸಾಯಿನಾಥರ ಲೀಲೆ ಅಗಾಧ । ಅದರಿಂದ ಹೇಮಾಡನವರಿಗೆ ಶರಣಾದ ।
ಅವರೂ ಇತ್ತು ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದ । ಅಖಂಡ ನಿಜಸ್ಮರಣದಲಿಟ್ಟರು ॥ 143

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಈ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಣ ಮಹಿಮಾ ನಾಮ
ಪಂಚಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥